

Lövånger, sn, Västerbottens mell. doms.
tz, Vb. l.

"Det gamla uttalet, som ännu förekom för
ett par mansåldrar sedan, var Löväng,
bland med en dragning åt i hos första
stavelsen, ... Under inflytande av skolor och
ritningsverk är nu detta uttal nämligen reut
Lövånger, ..."

A. G. Högberg, Ymer 1937, s. 152.

Å. H. 1953.